

Fidesz-dosszié

Néhány hónapja a Mozgó Világ szerkesztőségétől azt a megbízatást kaptam, hogy egy tematikus számba készítsek összeállítást a Fidesz-dokumentumokból. A terjedelmes válogatás, íme, elkészült. Érdeemes néhány megjegyzést fűzni hozzá.

1. A mozgalom tíz évvel ezelőtt ifjúságinak indult, az MDF tízezer forintos kölcsönéből. Jelenleg Magyarország vezető kormánypártja, százmilliárdokból gazdálkodhat.

2. Az első években a fideszesek csupa nagybetűvel jelölték pártjukat – így: FIDESZ –, aztán, az 1994-es választási vereség nyomán lettek Fidesz. Jelenleg Fidesz-MPP a nevük.

3. Számomra kisejlik a dokumentumokból, hogy az arculatváltozás nem járt együtt köpönyegfordítással. A pillanatnyi elvek mindig a látszatot jelentették – a Fidesz vezetőit lényegében a politikai hatalom érdekelte. Kezdetben, persze, még nem a hatalom megszerzése. Ekkor még csak levelekkel bombázták a rendszerváltás előtti utolsó parlament képviselőit, hogy kifejthessék véleményüket. Aztán, bekerülve a parlamentbe, öfelsége ellenzékét jelenítették meg, harcosan és elemző módon. Jelenleg, a végrehajtó hatalom letéteményeseként, a parlamentet szükséges rossznak vélik.

4. Nem köthető személyekhez, ezért itt, a bevezetőben idézek néhány gondolatot abból az elemzésből, amely Az első száz nap címmel 1990 szeptemberében látott napvilágot. A Fidesz-dokumentum készítői szerint az Antall-kormánynak „nem szabad visszaélnie a kért türelmi idővel, nem szabad olyan lépéseket tennie, amelyekről tudja, hogy semmiképpen sem elfogadhatók az ellenzék számára”. Vagy: „Az új kormány hivatalba lépésétől kezdve a centralizációra törekszik. Minél jobban meg akarja őrizni a végrehajtó hatalom fölényét a törvényhozással szemben.” Vagy a személycserékről, amelyek logikáját „ebben az esetben nem is tagadják a kormány szószólói. Megtettük, mert jogunk van hozzá! Megtettük, mondják, mert miénk a kormányhatalom, s azt ültetjük pozícióba, aki tetszik nekünk. A vezetők kiválasztásának legfőbb szempontja nem az alkalmasság, hanem a kormány iránti lojalitás, netán a miniszterelnök úrral való régebbi keletű jó viszony. A kormánynak, természetesen, jogában áll a politikai pozíciókat saját embereivel betölteni – ez így szokás minden demokráciában. Aggasztónak tartjuk azonban, ha egy kormány a személyes függőség rendszerét próbálja kialakítani a gazdálkodó szerveknél, az államigazgatás szakapparátusaiban; különösen veszélyes ez a törekvés az olyan intézményeknél, mint például a tömegtájékoztató eszközök, amelyek nem tölthetik be feladatukat, ha nem függetlenek a végrehajtó hatalomtól. Súlyos következményekkel fog járni, ha a kormányzat kitart abbéli felfogása mellett, hogy ha a kormányhatalom után, mint reméli, a helyi önkormányzatokban is megszerzi magának a hatalmat...” Vagy: „Ha komolyan számolnának vele, hogy egyszer, amint ez természetes, az ellenzék padsoraiban kell majd ülniük, akkor talán nem törekednének arra, hogy minél jobban kiterjesszék a végrehajtó hatalom befolyását. Nem igyekeznének a kormánytöbbség súlyát érvényesíteni olyan területeken is, mint például a parlamenti vizsgálóbizottságok összeállításánál, ahol nem közvetlenül kormányzati kérdésekről van szó.” No comment.

5. Ami magát az összeállítást illeti, az olvasó észreveheti, hogy mellőztem a felcímeiket. Egyik-másik idézethez csak akkor mellékelek magyarázó szót vagy fél-

mondatot, ha a hiányzó szövegkörnyezetre kell utalni. Észrevehető az is, hogy ugyanazok a személyek olykor más és más státusban szerepelnek. Fodor Gábor például fideszes politikusként kezdte és SZDSZ-vezetőként folytatta. Tölgyessy Péter volt az SZDSZ elnöke is, aztán független helyzetelemző, mostanában a Fidesz-frakció tagja. Surján László kezdetben kívülállóként nyilatkozott a Fideszről, 1998-ban azonban már szintén a Fidesz-frakció tagjaként értékelte az országgyűlési választásokat. Matolcsy György azért került azok közé, akik kívülállóként értékelik a Fideszt, mert ugyan ő dolgozta ki a párt gazdasági programját, de nem tartozik a Fidesz tagjai közé. Az pedig, hogy Orbán Viktor mit mondott, illetve róla mit mondtak, azt jelenti értelmezésem szerint, hogy a pártvezető gondolatai és a róla kifejtettek nagyon is jellemzik az adott pártot.

A Fideszről

A Fidesz mindmáig nem tisztázta viszonyát az 1945 előtti Magyarországhoz. (Bauer Tamás szabaddemokrata politikus; *Beszélő*, 1990. július 7.)

A parlamentben az egykori radikális, akcionista Fideszből egy stílusában méréskeltebb, „szakszerű”, s a gyakran szélsőséges indulatokba átcsapó parlamenti vitákban is tárgyszerűnek megmaradó parlamenti párt lett. (Körösenyi András politológus; *Magyar Nemzet*, 1990. október 25.)

Döntéseiben nem eszmék és elvek, hanem túlnyomórészt pozíciószerezési megfontolások vezetnek. (Bauer Tamás; *Beszélő*, 1990. december 15.)

Az is aggasztó, hogy a Fidesz saját párt-rádiót szeretne. Mivégre? (Tamás Gáspár Miklós szabaddemokrata politikus; *Népszabadság*, 1991. április 6.)

A közvélemény a pártonkívüliek pártjának tekinti. (Tamás Gáspár Miklós; *Délmagyarország*, 1991. május 13.)

(Orbán kontra Fodor) A sajtó megcsinálta, most pedig kicsinálja a Fideszt? (Debreczeni József MDF-es politikus; *Magyar Nemzet*, 1993. október 26.)

A Fidesz elfutott jobbra, mert azt hitte, ott adódik gólhelyzete. (Bodor Pál közíró; *A Hírlap*, 1994. január 22.)

Eddig a jelenlegi koalíció leváltása volt a céljuk. Hogyan magyarázzák meg választóiknak, hogy régi ellenfeleikkel akarnak közösen kormányozni? (Horn Gyula szocialista politikus; *Somogyi Hírlap*, 1994. január 28.)

A hajdan oly népszerű Fidesz is bukni látszik azon, hogy valamelyes közösséget vállal a kormánykoalíció konzervatívjaival. (Vágvölgyi B. András szerkesztő; *Délmagyarország*, 1994. február 15.)

Az egész ország búzlik a rohadt narancstól, a magyar alma pedig eladhatatlan. (Torgyán József kisgazda politikus; *Független Délvidék*, 1994. május 4.)

(Választások után) A Fidesz szűk körű baráti társaság maradt. (Kende Péter politológus; *Magyar Hírlap*, 1994. május 14.)

A Fidesz ezzel a vereséggel lett felnőtt. (Farkas Gabriella MDF-es politikus; *Magyar Narancs*, 1994. június 16.)

Utólag csatlakozott a Magyar Demokrata Fórum és a Kereszténydemokrata Néppárt koalíciójához, amelyről 1994 májusában a választók elég meggyőzően kinyilvánították ítéletüket. (Bauer Tamás; *Magyar Hírlap*, 1995. október 7.)

A Fidesz az a párt, amelynek van elnöke. Az FKGP az, ahol az elnöknek van pártja. (Debreczeni József; *Népszabadság*, 1995. december 23.)

Vezetőinek tehetsége életben tartja. (Keresztes Sándor kereszténydemokrata politikus; *Magyar Hírlap*, 1996. január 13.)

Amit a Fidesz elkövetett az első szabadon választott kormány és a kormányfő ellen, azt csak a Jóisten bocsátja meg, én soha. (Giczgy György kereszténydemokrata politikus; *24 Óra*, 1996. január 18.)

Örülök annak, hogy ebben a mai Fideszben már nem vagyok benne, mert az ebben a pártban való politikálást nem tudnám vállalni.

ni. (Fodor Gábor szabaddemokrata politikus; Heves Megyei Nap, 1996. március 30.)

A Fidesz az első gyermekkor után rögtön megkezdte a másodikat. (Vágvölgyi B. András; Magyar Narancs, 1997. április 24.)

Az emberek a legfontosabb dolgokban különböző állatokhoz hasonlóan viselkednek. A Fidesz olyan a magyar politikai életben, mint a döggeszélyű, amely most éppen a KDNP fölött köröz, hogy a testéből lakmározzon. (Giczey György; 168 Óra, 1997. május 13.)

Vidéki szervezetei összehasonlíthatatlanul kisebb számban vannak, mint az FKGP-nek vagy az MSZP-nek. Ezért gondolom, hogy helyzetük korántsem olyan előnyös, mint a miénk. Nem hiszem tehát, hogy a választás végső kimenetelére komoly beleszólásuk lehetne. A Fidesz tulajdonképpen a média által létrehozott, s a média kegyeitől függő erő. (Torgyán József; Heves Megyei Hírlap, 1997. június 7.)

Az a párt, amelyik pár éve még kivonult a parlamentből, amikor ott Trianonra emlékeztek, most maga utalgat folyton Trianonra. (Szent-Iványi István szabaddemokrata politikus; Kelet-Magyarország, 1997. június 19.)

Ne felejtjük el, hogy a szélsőjobbról indultak, de 1990 után a parlamentben már a bolsevikokat védtek. Aztán szélsőséges liberális álláspontra helyezkedtek. Most konzervatív elveket vallanak. Fogalmuk sincs a politikai becületről, nem tartjuk őket alkalmas koalíciós partnernek. (Dr. Tímár György kisgazda politikus; Napló, 1997. július 25.)

A Fidesz a jobboldal önpusztító kis pártjainak már szinte minden megnyerhető szavóját elhódította. (Tölggyessy Péter volt szabaddemokrata politikus; Magyar Nemzet, 1997. augusztus 30.)

Amit az MDNP mond, a Fidesz jobban mondja. (Pokol Béla kisgazda politikus; Demokrata, 1997. szeptember 25.)

Sok konzervatív érzelmű ember fenntartásokkal viseltetik a Fidesszel szemben. Ha ennek a tömegnek egy részét a mi odaállásunk csökkenteni fogja, akkor a mérsékelt pártok politikai bázisa szélesedik. (Surján László kereszténydemokrata politikus; Déli Hírlap, 1997. október 9.)

A Fidesz olyan csapat, amelyik tud focizni, azt is tudja, mikor kezdődik a meccs, de rossz pályára futott ki. (Demszky Gábor szabaddemokrata politikus; Magyar Nemzet, 1997. november 24.)

A Fidesz balról jutott el oda, hogy most egy töretlenül jobbra vivő nemzeti politikát igyekszik megvalósítani. (Torgyán József; Heti Délkelet, 1997. november 30.)

Nem mi tehetünk róla, hogy a lakiteleki eszméből mára Fidesz lett. (Csurka István MIÉP-politikus; Magyar Fórum, 1997. december 11.)

A Fidesz kommunizmust ígér, szocialisták nélkül. (Demszky Gábor; TV3, 1998. április 9.)

Nagy bukás lenne abból, ha a Fidesz a Független Kisgazdapárttal kötne koalíciót. (Debreczeni József; Délvilág, 1998. április 18.)

A Fidesznek volt programja, az MDF-nek meg párthálózata. (Szabó Iván MDNP-s politikus; Vas Népe, 1998. április 25.)

A Fidesz semmiképpen sem lehet a partnerünk. Nincs programjuk, a szövetségeseiket pedig úgy váltogatják, mint a választási ígéreteiket. (Horn Gyula; Új Dunántúli Napló, 1998. május 6.)

Nagyon nagy munka volna egy nagykoalíció összefésülése, de megvalósítható, ha a partner a Fidesz lenne. A gond, hogy a Fidesz „vonatában” utaznak más pártokból odacsapódott politikai tömbök is. (Jámbor Attila várpalotai szocialista politikus; Napló, 1998. május 16.)

A Fidesz nem más, mint egy trójai faló, melyből a fiataldemokraták esetleges kormányra kerülése esetén sorban fognak kiugrálni olyan emberek, akiket a választók 1994-ben egyszer már a történelmi panoptikumba küldtek. (Demszky Gábor; Vas Népe, 1998. május 19.)

A Fidesz vezetői kéretik magukat, mint az igazi menyasszony, de férjhez akarnak menni, és mással nem köthetnek házasságot, csak velünk. (Gyimóthy Géza kisgazda politikus; 24 Óra, 1998. május 20.)

A fideszesek nincsenek felkészülve a hatalomgyakorlásra. Még akkor sem, ha lát-

szatra határozott, cselekvő kormány benyomását keltik. Ezt a látszatot részben azzal a kiváló kommunikációval érik el, amellyel a választást is megnyerték. (Gál Zoltán; Népszabadság, 1998. augusztus 4.)

A Fidesz – az MDF ma. (Krausz Tamás szocialista politikus; Magyar Hírlap, 1998. augusztus 22.)

Kezd kinyílni a fideszes „trójai faló” ajtaja, s előbukkan mögötte az egész jobboldal. (Vastagh Pál szocialista politikus; Békés Megyei Hírlap, 1998. augusztus 26.)

A Fideszt szokás hasonlítani futballcsapathoz, már csak azért is, mert a vezetők közül sokan futballoznak. Ezt az új politikai nemzedéket az egész pályás letámadásos futball jellemzi. Ez egy más játéktípus. (Matolcsy György; Népszabadság, 1998. szeptember 26.)

A Fidesszel egy kis Torgyánt és egy kis Csurkát kapott az ország. (Thürmer Gyula; 24 Óra, 1998. október 6.)

Nem a programunkat vette el a Fidesz, csak szavazóink egy részét. (Magyar Bálint szabaddemokrata politikus; 24 Óra, 1998. október 7.)

Az MSZP a kommunikációban nagyon rossz, a Fidesz pedig a kormányzásban. (Kiss Péter szocialista politikus; Heves Megyei Nap, 1998. október 9.)

A Fidesz polgárrá ütött mindenkit, aki éppen a szövetségese. (Eörsi István közíró; Népszabadság, 1998. október 12.)

A Fidesz politikája nagyrészt a szavakkal cselekvés politikája. (Mucsányi Mariana PR-szakértő; Élet és Irodalom, 1998. október 16.)

A menyasszony a mézeshetek után átöltözött, hétköznapi ruhát öltött, kitetszik, hogy nem is olyan csinos, nem is olyan fiatal és nem is olyan ártatlan, mint gondoltuk. (Nagy Sándor szocialista politikus; Tiszaújvárosi Krónika, 1998. október 22.)

Elkezdődött egy focimeccs, aztán a fideszesek rögbiszabályokat alkalmaztak, lassan előveszik a baseballütőket, s mi nem akarjuk megvárni, amíg elkezdenek célba löni. (Kovács László szocialista politikus; Délmagyarország, 1998. november 9.)

Az a kultúra, amelyet a Fidesz meg akar honosítani, nem a konszenzuskeresés, hanem az izmozás, az egész pályás testépítés kultúrája. (Magyar Bálint; Népszabadság, 1998. november 13.)

A Fidesz a jelek szerint yuppie-Magyarországot akar, ahol a háttérben szólnak a citerák. (Krajczár Gyula újságíró; Népszabadság, 1998. december 10.)

Fideszesek a Fideszről

A Fidesz nem politikai párt, hanem ifjúsági politikai tömegszervezet: feladata tehát nem a „hatalom átvétele”, hanem a demokrácia erőinek kiszélesítése az ifjúságban. (Bozóki András; Fidesz Hírek, 1989. október)

Egyet ígérhetek, a Fidesz nem fog részt venni az ígérgetési versenyben. (Deutsch Tamás; Világ, 1989. október 26.)

A Fidesz gyakorlatias párt. (Ungár Klára; Magyar Hírlap, 1990. november 22.)

Ha a Fidesz elég erős, elég felkészült, eléggé támogatott párt lesz, a világ legtermészetesebb módján a végrehajtó hatalom részeseként valóra szeretné váltani meghirdetett programját. (Orbán Viktor; Magyar Hírlap, 1991. február 25.)

Korszerű választási pártként kell készülnünk a soron következő választásokra. (Orbán Viktor; Népszabadság, 1991. november 25.)

Amíg a Fidesz a parlamentben van, nem kell félnünk az újságíróknak. (Orbán Viktor; Népszabadság, 1992. február 7.)

A Fidesz győzelmét biztosra venni nagy-képűség lenne, célul ki nem tűzni viszont megbocsáthatatlan kishitűség. (Orbán Viktor; Délmagyarország, 1993. május 21.)

Földcsuszamlásszerű elmozdulás történt a közvéleményben, amely a fennálló kormánnyal szemben nyilvánított véleményt. Azt hiszem, minket is a kormányhoz soroltak. (Kövér László; Napló, 1994. május 11.)

A vagyonunkkal megpróbáltunk gazdálkodni – ezt a közvélemény elutasította. (Pokorni Zoltán; Békés Megyei Hírlap, 1995. március 30.)

A Fidesz most a neve miatt egyfajta ge-

nerációk elszigeteltségben van. Ezen akarunk segíteni egy olyan névkiegészítéssel, hogy Fidesz-Magyar Polgári Párt. (Orbán Viktor; Új Dunántúli Napló, 1995. április 3.)

Lehet azért haragudni a Fideszre, mert nem gyűlölködött az előző kormánypártokkal szemben, hanem csak kritizálta őket, de a Fidesz úgy gondolja, hogy nem helyes a közvélekedés hullámaira felülve neki is gyűlölködni. (Deutsch Tamás; Zalai Hírlap, 1995. április 13.)

(Fodor Gáborról) Ha a mai kultuszminiszter nevével fémjelezhető irányzat még a Fideszen belül volna, akkor ez a párt más lenne, mint amilyen ma. (Orbán Viktor; Hajdú-Bihari Napló, 1995. július 10.)

Szerintem az országnak van még egy esélye, a Fidesznek több is van. Mi tíz év múlva is rettentően fiatal és pályakezdő politikusok leszünk. Én például még nem leszek negyvenéves sem. (Deutsch Tamás; Népszava, 1995. november 18.)

A Fidesz nem SZDSZ egy kicsit fiatalabb kiadásban. (Kövér László; Új Magyarország, 1995. december 5.)

80

A Fidesz ma az a párt, akit a legkevesebben nem szeretnek. (Szájer József; Nógrádi Krónika, 1996. május 4.)

Azt tartom nagy fejleménynek, hogy „túl-éltük” az 1994-es krízist, amikor a párt a politikai megsemmisülés határán volt. (Németh Zsolt; Zalai Hírlap, 1996. augusztus 22.)

Teljesen világossá vált 1995 végére a közélettel valamennyire is foglalkozók számára, hogy mi a Fidesz: ellenzéki, jobbközép orientációjú, polgári értékeket valló nemzeti liberális párt. (Deutsch Tamás; Észak-Magyarország, 1997. március 8.)

A Fidesz nem a „még nem lopottak” nevében kíván kormányra kerülni, hanem – korosztályi jellegeből fakadóan is – saját hazánk, gyermekeink jövője érdekében dolgozik. (Orbán Viktor; Halasi Tükör, 1997. március 5.)

A Fidesz nagykorúsága Fodor Gábor kilépésével kezdődött. (Kövér László; Népszabadság, 1997. április 16.)

A Fidesz mindig Keletről Nyugatra tartott. (Juhász Tibor; Somogyi Krónika, 1997. május 29.)

A Fidesz megalakulása előtt mi, jogász szakkollégisták a foci pályáról ismertük egymást. Nem túlzás azt állítani, hogy a foci volt a Fidesz egyik szervezője. (Deutsch Tamás; Napló, 1997. június 18.)

A folyamatosan növekvő népszerűség annak tudható be, hogy a Fidesz vezetése egyetemes, a párton belül nincsenek viszályok, továbbá lényeges momentum, hogy a Fidesz igazából a jobbközép erők élharcosává vált. (Illés Zoltán; Zalai Hírlap, 1997. július 30.)

A változtatáshoz a Fidesz nagyon kézenfekvő megoldás, mert az egyetlen olyan parlamenti párt, amelyik még nem volt kormányon. (Orbán Viktor; Új Dunántúli Napló, 1997. augusztus 23.)

A Fidesz szabadelvű pártként indult és polgári párt lett belőle. (Orbán Viktor; Észak-Magyarország, 1997. november 15.)

Nagyon nehéz bennünket köpönyegforgatóként beállítani egy olyan országban, amelyben a korábban a proletárdiktatúra mellett fellépők most a demokrácia mellett kardoskodnak. (Orbán Viktor; Észak-Magyarország, 1997. november 15.)

Akkor érünk célba, ha a Fidesz jobb eredményt ér el az MSZP-nél, az MDF az SZDSZ-nél. (Deutsch Tamás; Új Kelet, 1997. december 20.)

Dacára annak, hogy tíz évet öregedtünk, a választók egy részének tudatában ma is ott van: ifjúsági csapat vagyunk, amelyik ugyan a jövő reménysége, de még korai lenne bármiféle felelősséget rábízni. (Kövér László; Zalai Hírlap, 1998. február 4.)

Állítom, ha holnap arra ébrednénk, hogy a polgárok azt akarják, attól kezdve a Fidesz kormányozzon, délutánra már lényegében minden zökkenőmentesen működne. (Orbán Viktor; Hajdú-Bihari Napló, 1998. február 13.)

A Fidesz azt állítja, hogy az európai integráció, a határokon túli magyarsággal való törődés és a jószomszédi viszony három összefüggő kérdés, és egyik sem rendelhető alá a többinek. (Orbán Viktor; Zalai Hírlap, 1998. február 28.)

Nyolc évig volt lefogva a kezünk, tudtuk, mit kellene tenni, de a polgárok nem hatal-

maztak fel szavazataikkal arra, hogy cselekedhessünk. A bennünk lévő hatalmas energiákat szeretnénk a választások után hasznosítani. (Orbán Viktor; Kelet-Magyarország, 1998. március 19.)

Azt hiszem, a Fidesz parlamenti szereplése 1990 és 92 között nem mindenben volt méltányos az akkori szabadon választott kormánnyal szemben. (Kövér László; Új Pest Megyei Hírlap, 1998. március 25.)

A voksok számát illetően harminc százalékra, a mandátumokat nézve abszolút többségre számítunk. (Deutsch Tamás; Tolnai Népiújság, 1998. május 5.)

Ahol az MSZP volt erős, ott átütő sikert aratott, ahol a Fidesz volt népszerű, még népszerűbbé vált. (Varga Mihály; Jászkun Krónika, 1998. június 20.)

Új szemléletű gárda lépett a politikába, s felmondott néhány korábban hallgatólósan elfogadott kompromisszumot. A Fidesz jelenléte a politikában mindig is ezt jelentette. (Stumpf István; Magyar Nemzet, 1998. szeptember 5.)

A Fidesz-Magyar Polgári Párt mellett az elmúlt években dolgozott egy kutatócsoport, amelynek a kormányzásra való felkészülés és felkészítés volt a feladata. Úgy érzem, hasznos volt ez a munka, hiszen kész koncepcióval láttunk munkához. (Orbán Viktor; Hét Nap, 1998. szeptember 11.)

Kiválasztási elveink lehetetlenné tették, hogy egykori bukott emberek vagy politikai kalandorok nálunk kössenek ki. (Juhász Tibor; Somogyi Krónika, 1998. október 8.)

(Az önkormányzati választásokról) Szoros versenyre számítottam, de nem vesztésre. A vereség okait a párton belüli áruulásban látom. (Nagy István, volt székesfehérvári polgármester; Fejér Megyei Hírlap, 1998. október 19.)

A Fidesz döntéshozói sokszor nem cselekedtek, hanem beszéltek. Egyre több konfliktusba bonyolódtak, fellépésük visszatérően volt feleslegesen provokatív. (Tölgyessy Péter; Népszabadság, 1998. október 24.)

(A Fidesz) A sok szempontból kiszámíthatatlannak és populistának tartott kisgazdákkal korrekt kormányzati együttműkö-

dést tudott eddig kialakítani. (Stumpf István; Népszabadság, 1998. október 24.)

A Fidesz-programban nincs semmi, ami összeegyeztethetetlen a kereszténydemokráciával, és minden benne van, amit egy kereszténydemokrata akar. (Surján László; Magyar Nemzet, 1998. november 19.)

Orbán Viktor

Azt a csődtömeget, amit a politikai hatalom birtokosai felhalmoztak nekünk, nemcsak fiatalként, hanem apaként és nagyapaként is vállunkon kell majd hordoznunk. (Fidesz Press, 1989. március 21.)

(Nagy Imre temetésén) Ha hiszünk a magunk erejében, képesek vagyunk véget vetni a kommunista diktatúrának, ha elég eltökéltek vagyunk, rászoríthatjuk az uralkodó pártot, hogy alávesse magát a szabad választásoknak. Ha nem tévesztjük szem elől 56 eszméit, olyan kormányt választhatunk magunknak, amely azonnal tárgyalásokat kezd az orosz csapatok kivonásának haladéktalan megkezdéséről (Fidesz Press, 1989. július 20.)

Tudomásul kell venni: a függetlenséget nem lehet becsempészni, suttymban belopni egy megszállt országba. (Heti Világgazdaság, 1989. augusztus 26.)

Antall Józseffel korrektnek mondható kapcsolatban állok, de ritkán találkozom vele. (Magyar Hírlap, 1991. február 25.)

Az MDF számomra kiszámíthatatlan párt. (Magyar Hírlap, 1991. február 25.)

Föl sem merül, hogy bemenjünk a kormányba. Az pedig, hogy a kisgazdákkal egy koalícióban legyünk, a legrosszabb álmainkban se kerüljön elő. (Magyar Hírlap, 1991. február 25.)

A kormányzó pártok rosszul teszik, ha azt hiszik: ők a rendszerváltásra kaptak felhatalmazást a választóktól. Ők a kormányzásra kaptak megbízást, az új rendszer alapjait a politikai élet szereplőinek közösen kellett volna lerakniuk. (Magyar Hírlap, 1991. február 25.)

Nincs változás abban a korábbi kormányzati gondolkodásban, amely mindig a legkisebb ellenállás irányába haladt, s a vesztélytelennek és gyengének gondolt társa-

dalmi csoportok problémái iránt érzéketlen maradt, irányukba lépéseit mindig csak a pillanatnyi politikai szeszély motiválta. (Népszabadság, 1991. szeptember 28.)

Lehet, hogy meglepő, amit mondok, de a Fidesz és az MSZP számos kérdésben azonosan szavaz a parlamentben. (Népszabadság, 1992. február 7.)

(Az MDF-ről) 1988-ban tízezer forintot kaptunk tőlük, nem tudom, hogy visszaadtuk-e már. De nem hiszem, hogy vissza kellene adnunk, nem hiányzik az onnan. (Össztűz – NapTV, 1992. február 12.)

(Horn Gyuláékról) Olyan emberek nem lehetnek egy kormányban a Fideszszel, akiket felelősség vagy bűnök terhelnek az előző rendszerből. (Hajdú-Bihari Napló, 1993. április 24.)

Az MDF-fel, ezzel a népszerűtlen párttal a mi népszerű pártunk nem óhajt közelebbi nexusba keveredni – hacsak nem tartanak bennünket sült bolondnak. (Tolnai Népúj-ság, 1993. június 15.)

82 Szeretek egy kicsit hinni az álmaimban, még akkor is, ha tudom, hogy azokban csalódnai fogok. (Tolnai Népúj-ság, 1993. június 15.)

Csak az bosszant, hogy nem én találtam fel Kolumbuszt. (Kurír, 1993. június 19.)

A politikus nem szolgáló, hanem ügynök, nem áldozatot hoz, hanem üzletet ajánl: én ezt a politikát kínálok, ha rám szavazol, kitűnő terméket vásárolsz. (Délmagyarország, 1993. június 29.)

(Antall Józsefről) Két-három havonta találkozzunk, és én ebből sohasem csinállok titkot. (Délmagyarország, 1993. június 29.)

A Magyar Narancs közel állt hozzánk, de nem képviselte a Fidesz nézeteit. (Délmagyarország, 1993. június 29.)

(Budapestről) Olyan vízfejet tartunk el, amelyik rengeteg költséget terhel a vidékre. (Délmagyarország, 1993. június 29.)

Az volt a stratégiánk, hogy a reformkommunizmus alatt keményebben kell fellép-nünk, mint a diktatúra alatt, mert a puhá-kat lehet nyomni. (Pesti Hírlap, 1993. szeptember 21.)

A kormánypártiak lassan valamennyien Fradi-drukkerek lesznek, mert ez ma a leg-népszerűbb csapat. (Pesti Hírlap, 1993. szeptember 21.)

Európát sajnos nem tudjuk megerőszo-kolni, mert nagytestű és mi kicsik vagyunk. (Reggeli Délvilág, 1993. szeptember 22.)

Egyszerűen több pénzt kell kint hagyni a vállalkozóknál, ha ők azt befektetésre akar-ják felhasználni. (Telegráf, 1993. október 15.)

A feleségem Szolnokról való. Az apósom ott kisgazda. Talán lehetett hallani róla, hogy torgyánista kisgazda. (Somogyi Hír-lap, 1993. november 13.)

(Lezsák Sándorról) Ha a Magyar Demok-rata Fórum egyik legerősebb embere azt nyilatkozza, hogy a két párt közti érdemi együttműködés elképzelhetetlen, ennek én csak örülni tudok. (Napló, 1993. november 20.)

Az MSZP-ből nem mindenki hisztérikus arra, amit mondok, hiszen Békesi László egészen más hangot üt meg, mint Horn Gyula. (Napló, 1993. november 20.)

(Az MSZP-vel való együttműködésről) A lehetőségét nem zárom ki, de nagy jövőt sem jósolok neki. (Zalai Hírlap, 1993. no-venber 23.)

A felelősség öregít. (Zalai Hírlap, 1993. november 23.)

Nem vagyok hajlandó egy vitában csak azért alulmaradni, mert az ellenfelelem volt nyakkendő, rajtam meg nem. (Zalai Hírlap, 1993. november 23.)

Ha valaki megnézi, hogy a pártpolitikusok más pártokban mennyire népszerűek, akkor az látható, hogy a kisgazdapártban a pártel-nök után én vagyok a legnépszerűbb politi-kus. (Somogyi Hírlap, 1993. november 23.)

Sem a konzervatív pártokat nem szeret-nénk még négy évig kormányon látni, sem azt, hogy a szocialisták visszajönnének. (So-mogyi Hírlap, 1993. november 23.)

(Emlékezés 1990-re) Mi a szüzességün-ket a választásokkor veszítettük el, és az aktusnál jelen volt 412 ezer ember. (Kinn, padon – NapTV, 1993. november 25.)

(Fodor Gábor távozásáról) Én azokat szeretem, akik maradnak. (Irka [Kaposvár], 1993. december)

Furcsa dolog, hogy nagyon sokan nem úgy értékelik az ország helyzetét, mint én. (Vasvármegye, 1994. január 16.)

Aki arra törekszik, hogy mindig népszerű legyen, az előbb-utóbb kiürül, és úgy fog zörögni, mint az üres mákgubó. (Észak-Magyarország, 1994. március 5.)

Amit a debreceni kongresszusunkon megfogalmaztam – vagyis hogy legalább háromszorozzuk meg a parlamenti helyeink számát, maximális cél pedig a csillagos ég – ebben a pillanatban még tartható. (Észak-Magyarország, 1994. március 5.)

Az MDF fogatlan oroszlánvá vált. (Kecskeméti Lapok, 1994. március 31.)

(Lengyel László hasonlatáról) Velem kapcsolatban a tigris jobb hasonlat, mint más állat, hiszen a tigris nem sunyi, nem dögevő, nem rágcsláló. (24 Óra, 1994. április 16.)

A kommunisztáknak az a tulajdonságuk, hogy kötelékben repülnek. Vagy mindegyik visszajön, vagy senki. (Heves Megyei Hírlap, 1994. április 16–17.)

Nem az a kérdés, hogyan tudjuk a meglevő kis tortát egyre vékonyabb szeletekre vágni, hanem az, hogyan tudunk nagyobb tortát sütni. (Esti Hírlap, 1994. május 6.)

Nem az a politikus dolga, hogy nézeteit sutba dobva mindenféle közhangulat szélébe belefördítsa a vitorláját. (168 Óra, 1994. június 8.)

Ha valaki balra keményen zár, az nem jelenti azt, hogy ez nyitottság jobbra. (Népszabadság, 1994. június 25.)

(És ha nem ön lesz a Fidesz elnöke?) Sajnos, ez bármikor elképzelhető. A királyságot nem állt módunkban átörökíteni. (A Hírlap, 1995. február 14.)

Az SZDSZ-nek ott van a helye, ahová bekötötték a lovukat, az MSZP istállójában. (Új Demokrata, 1995. március 30.)

Ha megnyertük volna a választást, akkor ma sokkal egyszerűbb lenne az élet. (Tolnai Népszás, 1995. április 11.)

A párt első embere próbáljon úgy dolgozni, hogy az erős emberek között is meg tudja őrizni a tekintélyét. (Kecskeméti Lapok, 1995. május 11.)

Régi ötlet, hogy a nehézséget az önkormányzatokra hárítják a kormányról. (Szmogyi Hírlap, 1995. május 15.)

Ahol 90-ben megbuktunk, ott 94-ben sem arattunk sikereket a választásokon. (Tolnai Népszás, 1995. június 28.)

Ha azt nézzük, hogy a Fidesz-politika esetleges kormányzati szintre emelése kiknek kedvezne Magyarországon, akkor természetesen a fiataloknak. De mi nem a fiataloknak csinálunk programot, hanem az ország jövőjét próbáljuk fölvezolni. (Hajdú-Bihari Napló, 1995. július 10.)

56 olyan számunkra, mint tánciskolában a „kályha”. (Hajdú-Bihari Napló, 1995. október 21.)

Az a nagyon kibillenő inga, amely 1990-ben és 94-ben is jellemezte Magyarországot, kilengéseiben rövidül, és előbb-utóbb közelebb kerül a középponthez. (Hajdú-Bihari Napló, 1995. október 21.)

Sajátos a politikusok emlékezése, hiszen mesterségük lényege a mindenkori helyzethez való alkalmazkodás. (Kisalföld, 1995. október 28.)

(Összefogás az FKGP-vel?) Ennek a valószínűsége a minimálisnál kevesebb. (Zalai Hírlap, 1995. november 17.)

(A baloldali erőkről) Abban jók, hogy megmutatják, miképpen élheti fel egy társadalom a jobboldali kormányok által megteremtett gazdasági forrásokat. (Magyar Nemzet, 1995. december 23.)

Ha mi lennénk az első csapat, az ügyek jobban állnának. (24 Óra, 1995. december 30.)

A politika nem az etika művészete; etikusan nem lehet politizálni. (Vas Népe, 1995. december 30.)

(Jelentkezés az egyetemre, anno) Úgy gondoltam, a bölcsészkarhoz kevésbé, talán a jogi stúdiumhoz elég okos vagyok. (Színes Vasárnap, 1996. január 28.)

Ellépni, sasszézni valami elől akkor kell,

ha nincsenek érveink, kellő ütőerőnk. (Színes Vasárnap, 1996. január 28.)

Kérdés, mire lesz elég az évek során összegyűjtött politikai gyakorlatunk, ha majd egyszer valódi felelősség hárul ránk. (Színes Vasárnap, 1996. január 28.)

Az SZDSZ-szel ellentétben mi behúztuk, nem pedig forgattuk a vitorlákat. (Reform, 1996. február 13.)

Lehet, hogy a Horn-kormánynak lesz egy történelmi küldetése. Az, hogy ő ábrándítja ki az embereket a Kádár-rendszerből. (Déli Krónika – Magyar Rádió, 1996. március 31.)

Nem félni kell a kormányzástól, hanem fel kell készülni rá. (Demokrata, 1996. május 2.)

Azzal kell számolni, hogy 1998-ban az ellenzéki együttműködés választási együttműködés lesz, és egyfajta pártok közötti szövetség formáját ölti. (Hajdú-Bihari Napló, 1996. június 8.)

84 A Kisgazdapárt elnöke időnként megtámadja és becsméri a többi ellenzéki pártot, valamint kijelenti, hogy mindenkinek öhozza kell csatlakozni. (Hajdú-Bihari Napló, 1996. június 8.)

(Horn Gyuláról) A miniszterelnök kormányzás helyett ötleteket gyárt. (Magyar Nemzet, 1996. július 8.)

A végkielégítés a leggazdagabbak plusz pénzszerzési forrásává vált. (Magyar Nemzet, 1996. július 20.)

Ha az ember nem akar másként gondolkodni, mint ahogyan ő szereti megérteni a világot, akkor vállalni kell, hogy időnként értetlenséggel találja magát szemben. (Vas Népe, 1996. szeptember 14.)

Óva intem egyes ellenzéki partnereinket attól az illúziótól, hogy az MSZP komolyan átalakult. Tanulság: hiába csókolgatjuk tiszter is a varangyos békát, abból bizony királyfi nem lesz. (Vas Népe, 1996. szeptember 14.)

Pusztán annyit kérek, engem ne oktassanak ki demokráciáról azok, akik végigszolgálták a diktatúrát, és az oroszok szekerét tolták. (Nógrád Megyei Hírlap, 1996. szeptember 28.)

Ha kormányzati pozícióba kerülünk, el fogunk indítani és felgyorsítani egy olyan generációs váltást a magyar közigazgatásban, gazdaságban, kultúrában stb., hogy a különböző pozíciókból végleg távozzanak az oda nem illők, és olyan tehetséges fiatalok váltsák fel őket, akik hajlandók és képesek a társadalom tisztességes szolgálatára. (Szegei Egyetem, 1996. október 1.)

A kisgazdák szívesen vállalnák az összefogás vezető szerepét, mi az egyenrangúságot tartjuk szerencsésnek. Ez olyan különbség, amely nem teszi lehetővé a szorosabb együttműködést, de a békés egymás mellettélést feltétlenül. (Magyar Hírlap, 1996. október 19.)

Mi nem Európa érdekeit képviseljük Magyarországon, hanem Magyarország érdekeit Európában. (Magyar Hírlap, 1996. október 19.)

A választók lélekben már eldöntötték, hogy ennek a koalíciónak mennie kell. Csak még azt nem tudják, kit akarnak helyettük. (Halasi Tükör, 1997. március 12.)

Antall József pártja nem hívott bennünket, ezért nem mehettünk, Horn Gyula pártja hívott, de nem akartunk menni. (Magyar Nemzet, 1997. március 14.)

A KDNP mostani állapotában a szövetségi politikára alkalmatlan. (Kisalföld, 1997. május 12.)

Ha az én gyerekkoromban ez a kormány lett volna hatalmon, ilyen oktatáspolitikával, akkor én Alcsútdobozról Bicskéig sem jutottam volna el, nemhogy Budapestig. (Demokrata, 1997. június 12.)

A mai állam nem a törvénytisztelőket, hanem a törvénytörőket támogatja. (Napló, 1997. augusztus 21.)

Akik a rendszerváltásban alulmaradtak, azokat a mostani politika az utódaikban is megbünteti. (Új Dunántúli Napló, 1997. augusztus 23.)

A polgárok le akarják váltani az MSZP–SZDSZ kormányt. Ebben a Fidesz segítségükre lesz. (Népszabadság, 1997. szeptember 6.)

A jelek szerint a kisgazdák is felismerték, hogy közös ellenfeleink a kormányzó

pártok padsoraiban ülnek. (Magyar Nemzet, 1997. október 1.)

Elégedettek vagyunk azzal az eredménnyel, amit fél éve még remélni sem mertünk, hogy a Kisgazdapárttal sikerült békét kötni. (Észak-Magyarország, 1997. november 15.)

Pusztán emberességi megfontolások vezéreltek bennünket, mikor helyet adtunk Isépy Tamásnak és társainak. (Új Hírnök, 1997. november 22.)

Ha mélyebben belegondolok, hogyan végezték miniszterelnökeink – megölték, meghalt, megőrült egyikük-másikuk –, nem túl vonzó a feladatkör. (Új Hírnök, 1997. november 22.)

(Gazdasági növekedés) Ahhoz képest, hogy 1994-ben is három százaléknál tartottunk, a kormány ugyanoda vezette az országot, ahol átvette. (Kurír, 1997. december 27.)

Magyarország nem kér bebocsátást Európába, hiszen ezer éve itt van. Semmi okunk arra, hogy alázatosan kopogtassunk. (Napló, 1998. február 4.)

A tisztas polgári léthez hozzátartozik szüleink, nagyszüleink méltóságának biztosítása is. Hogy milyen komolyan gondoltunk erre a program elkészítésekor, azt jelzi: a legtöbb ajánlószelvényt eddig éppen az idősebb korosztályok tagjaitól kaptuk. (Nógrád Megyei Hírlap, 1998. március 3.)

(Európai Unió) Nem a kormány integrálódik, hanem az ország. (Népszabadság, 1998. március 4.)

A Fidesz szépen halad felfelé. Ezt abból is gondolom, hogy az MSZP mostani kongresszusán egyfolytában bennünket támadtak. Ez pedig azt jelenti, hogy erősödünk. (Új Kelet, 1998. március 20.)

Nehézsúlyban két versenyző mérkőzik egymással: a szocialistákról és rólunk van szó. A többiek a mérlegelésnél elakadtak, s maradtak a légsúlyban. (Tolnai Népiújság, 1998. március 26.)

Vagy az MSZP, vagy a Fidesz-MPP nyeri meg a választásokat, mégpedig nagy fölényrel. Az ellenzéki pártok széles körű összefogására nemigen lesz szükség. (Nógrád Megyei Hírlap, 1998. március 30.)

A választási törvény ismeretében azt mondhatjuk, hogy nem kell feltétlenül koalícióban gondolkodni. A rendszer úgy van kitalálva, hogy aki nyer, nagyon nyer. (Békes Megyei Nap, 1998. április 2.)

Szorgalmazom, hogy a Fidesz helyi tagjai is kerüljenek jó viszonyba a kisgazdák helyi tagjaival, s én magam szeretnék jó példával elől járni és tisztességes kapcsolatot kialakítani a Kisgazdapárt elnökével, ha már a választók úgy döntöttek, hogy együtt kell kormányoznunk. (Új Dunántúli Napló, 1998. június 13.)

(Az első napokról) Bárhová nyúltam abban az időben, mindenütt azt mondták: így nem lehet. Ekkor döntöttem úgy, minden olyan munkatársamtól sürgősen megválok, aki a végrehajtás hogyanjáról és miértjéről nem nyilatkozik világosan. (Kisalföld, 1998. szeptember 1.)

Elismerést érdemelt például az a határozottság, amellyel a kisgazdák elnöke, mezőgazdasági miniszterként, a búza körül kialakult első nagyobb termelési válságot kezelte. (Kisalföld, 1998. szeptember 1.)

Minden várakozásomat meghaladó mértékben szerencsésnek bizonyult a kormánykoalíció összetétele. (Kis Újság, 1998. szeptember 11.)

Nagy szimpátiával figyeltem a Kisgazdapárt részéről érkező kezdeményezéseket, amelyeket elsősorban Pokol Béla neve fémjelez, és amelyek arra irányulnak, hogy az írott és elektronikus médiában egyaránt valami kiegyensúlyozott helyzet álljon elő és valódi sokrétűség jelenjék meg. (Kis Újság, 1998. szeptember 11.)

Tulajdonképpen nem is nagyon ismerem, miről írnak a lapok, és miről szól a rádió meg a televízió. Csak sajtó-összefoglalókat olvasok, illetve ha van időm, akkor a Napi Magyarország meg a Magyar Nemzet a kezembe akad. (Kis Újság, 1998. szeptember 11.)

A jelöltet a lábujjától a feje búbjáig átviágítják. A magánéletét éppen úgy, mint a gazdasági érdekeltségeit. É (nemzetbiztonsági) vizsgálatok eredményeinek ismeretében vállaltam például az APEH elnökének kinevezését. (Hét Nap, 1998. szeptember 11.)

A megszerzett erőt nem szégyellni, ha-

nem használni kell a törvényesség és a demokrácia keretei között. (Délmagyarország, 1998. szeptember 28.)

Egyelőre nem kormányzás folyik, hanem a kormányzás előfeltételeinek megteremtése. (Délmagyarország, 1998. szeptember 29.)

Ez az év még hangos lesz a személycseréktől. Célunk az, hogy azon intézmények élén, amelyek a kormány munkáját meghatározzák, olyan emberek álljanak, akik osztják az adott intézményre vonatkozó kormányzati elképzeléseket. (Délmagyarország, 1998. szeptember 29.)

(A kolbászkészítésről Békéscsabán) Ez is olyan csapatmunka, mint mondjuk a kormányzás vagy a foci. (Békés Megyei Hírlap, 1998. október 24–25.)

Az országnak van fővárosa, és nem Budapestnek országa. (MTV-Híradó, 1998. november 28.)

(A szocialisták és a szabaddemokraták parlamenti kivonulásáról) A T. Ház az ellenzék nélkül is működik. (Népszabadság, 1998. december 2.)

86

Orbán Viktorról

A magyar politikai élet legnagyobb hatású szónoka. (Körösényi András politológus; Magyar Nemzet, 1990. október 25.)

Orbán Viktor kopik. Szerintem a választásokra miniszterelnökként – mint reális alternatíva – szóba sem jöhet. Orbán Viktort a választópolgárok nem fogják higgadt embernek elfogadni. (Horváth Balázs MDF-politikus; Veszprémi Hét, 1993. április 30.)

Egy kis Julien Sorel Alcsútról. (Lengyel László politológus; Népszabadság, 1994. január 15.)

Orbánról azért fordult el az ország, mert kis Napóleont játszott, mert görcsösen akarta a hatalmat. (Kertész Ákos író; Magyar Hírlap, 1994. május 12.)

Orbán Viktornak nem a parlamenti választásokon, hanem valamelyik táncversenyen kellett volna indulnia. Nem hiszem ugyanis, hogy sasszélépésekben bárki is versenyre kelhetne vele. (Torgyán József kiszagda politikus; Népszabadság, 1994. június 6.)

Már ellenzékben is tud olyan elviselhetetlen lenni, mint amilyen majd miniszterelnökként lesz. (Szántó Péter közíró; Magyar Hírlap, 1995. március 4.)

A hatalom magabiztos, fiatal liberális muzsikusából „népért síró bocskoros nemes” lett. (Krausz Tamás szocialista politikus; Jászkun Krónika, 1995. április 1.)

Orbán Viktor más, mint a többi pártvezér, olyan feje, operatív átlátóképessége és tudása van, amit a többi meg sem közelít. Torgyán is hasonló, csak egy generációval idősebb. (Pokol Béla kiszagda politikus; Független Délvidék, 1995. október 28.)

Ma az MDF de facto elnöke. (Tamás Gáspár Miklós szabaddemokrata politikus; Magyar Hírlap, 1995. december 16.)

Orbán Viktornak előbb-utóbb föl kell tennie a kérdést: vajon jó lesz-e Torgyán külügyminiszterének lenni? (Pető Iván szabaddemokrata politikus; 168 Óra, 1997. március 25.)

A hegyes orrú kisduce. (Popper Péter pszichológus; 168 Óra, 1997. november 11.)

1994 óta addig cseberelte gondolatait a magyar politika trogloditáival, míg a sajátjaiból semmi nem maradt neki. (Eörsi István közíró; Népszava, 1997. november 29.)

A meccseken is olyan, mint az életben, a labdát csak örökölni lehet tőle, elvenni nem. (Toller László szocialista politikus, a parlamenti labdarúgó-válogatott csatára; Vasárnapi Hírek, 1998. január 4.)

Meggyőzően veszi rá a volt ellenfeleit az együttműködésre. (Charles Gati amerikai magyar politológus; Magyar Nemzet, 1998. június 13.)

Valamennyi elődjénél lényegesen jobban érti a televíziós korszak politikai igényeit. (Tölgyessy Péter Fidesz-politikus; Magyar Nemzet, 1998. szeptember 26.)

Orbán az a focista, aki ha egyszer gólt lő, a fotót tízszer megnézi róla. (Bodor Pál közíró; Népszabadság, 1998. október 15.)

Orbán Viktor kiválóan fel van készítve a médiaszereplésre, ezért igen meggyőző a semmitmondása is. (Lengyel László; Népszabadság, 1998. október 24.)

Meglehetősen konfrontatív személyiség. Keményen fogalmaz, nincs különösebb hajlama a ködösítésre, hanem nyíltan a szemébe vágja a véleményét vitapartnereinek. (Stumpf István Fidesz-politikus; Népszabadság, 1998. október 24.)

Orbán Viktor határozottan szakított a kádári kivárással, óvatos egyensúlyozás gyakorlataival, lendülete azonban esetenként már az akarat kultuszába csapott át. (Tölgyessy Péter; Népszabadság, 1998. október 24.)

Félő, hogy az Antall-kormány értelmiségi holdudvara vele hajtja végre azt a politikát, amelynek keresztülverésébe 1994-ben belebukott. (Dobrovits Mihály újságíró; Magyar Narancs, 1998. november 5.)

Az országnak van miniszterelnöke, és nem a miniszterelnököknek országa. (Lendvai Ildikó szocialista politikus; MTV-Híradó, 1998. november 28.)

Az Orbán-kormányról

Nem szeretnék olyan kormányt, amelyeknek egyik részével elégedettek, a másikkal nem. (Orbán Viktor; Somogyi Krónika, 1998. június 18.)

Az Orbán-kormánynak szüksége van arra a türelemre, amit mi 1994-ben nem kaptunk meg. (Horn Gyula volt miniszterelnök; Zalai Hírlap, 1998. augusztus 11.)

Ebben a rendszerben a miniszterelnöknek van kormánya és nem a kormánynak van miniszterelnöke. (Stumpf István; Új Dunántúli Napló, 1998. augusztus 29.)

Ha egy kormány a demokrácia íratlan szabályain túllépve mindent megtesz, amit az alkotmány és a törvények kifejezetten nem tiltanak, azzal is kemény tekintélyuralmi rendszert építhet ki. (Kovács László szocialista politikus; Új Dunántúli Napló, 1998. október 6.)

A kormánynak az országban lévő problémákat kellene legyőzni, nem a szocialistákat. (Nagy Sándor szocialista politikus; Napló, 1998. október 7.)

A mostani kormánnyal szemben nem érzek irigységet, de keserúséget annál inkább. Elfogadhatatlan, hogy ne tartsák be az előző ciklusban született törvényeket. (Horn Gyula; Észak-Magyarország, 1998. október 13.)

A kormány láthatólag hatalmi mámorban fürdik. (Zwack Péter szabaddemokrata politikus; 168 Óra, 1998. október 13.)

Amikor kormányra kerültünk, mi csak azon gondolkodhattunk, hogyan osszuk el a mínuszokat, a jelenlegi kormányra viszont a pluszok elosztása hárul. (Magyar Bálint szabaddemokrata politikus; Hét Európai Nap, 1998. október 16.)

Magyarországnak négy esztendő megpróbáltatásai után újra büntudat nélküli kormánya van. (Lezsák Sándor MDF-politikus; Magyar Nemzet, 1998. október 24.)

Az elmúlt másfél hónapban igyekeztünk megfejteni a kormány filozófiáját. Azt látjuk, hogy a munkavállalók között megpróbálják növelni a különbségeket. (Wittich Tamás, az MSZOSZ alelnöke; Zalai Hírlap, 1998. október 26.)

Ez a koalíciós kormány nem a konfliktusokat, hanem a megoldásokat keresi. (Lezsák Sándor; Népszabadság, 1998. november 2.)

A látványtervezők, propaganda-szakértők, Cipolla minden rangú és rendű tanítványai szorgosan dolgoznak a küszöbön álló ezredfordulós ünnepségek látványos kullisszáinak kialakításán. Az új kurzus szervezői és tervezői láthatóan vonzódnak a Városligethez, ahol a Hazugság Vára áll. Jó, ha tudják, jövőjük tekint le onnan rájuk. (Csepeli György szociológus, 168 Óra, 1998. december 1.)

A Rend Kormánya sajnos megfelel a társadalom széles rétegeit átható indulatoknak, tömeglélektani igényeket elégít ki, nem tűnik tehát fel, hogy a legprimitívebb álmegoldásokat választja. Valójában egyetlen problémát sem old meg, de úgy tűnik, nem is ez a legfontosabb törekvése, hanem hatalmának kiterjesztése és stabilizálása. (Ripp Zoltán történész, Népszava, 1998. december 8.)